

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні

Цей Закон регулює відносини у сфері надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування) фізичних осіб в Україні, встановлює порядок надання таких послуг та порядок внесення, обробки, обміну відповідними відомостями в електронних реєстрах, базах даних для надання таких послуг.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на громадян України, а також на іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, відповідно до їхніх прав та свобод, передбачених Конституцією України, законами чи міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з виникненням, переходом та припиненням права власності на житло та права користування житлом.

3. Декларування місця проживання, реєстрація місця проживання (перебування) особи не є підставою для набуття такою особою права володіння, користування чи розпорядження житлом (у тому числі не є підставою для вселення чи визнання за особою права на проживання та/або права користування житлом), про проживання в якому особа повідомила.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) адреса житла – місцезнаходження житла особи, що включає такі дані (за наявності): область, район, місто (село, селище), район у місті, вулиця (шосе/проспект/бульвар/алея/площа/майдан/провулок/узвіз/з'їзд/проїзд/лінія/просіка/тупик тощо), номер будівлі (будинку/корпусу/блоку/секції тощо), номер квартири (кімнати тощо);

2) витяг з реєстру територіальної громади – документ у паперовій або електронній формі, що підтверджує відомості про місце проживання (перебування) особи або інформацію про відсутність таких відомостей на дату та час формування витягу;

3) відомча інформаційна система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб (далі – відомча інформаційна система) – єдина державна інформаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, обробку, захист, облік та надання інформації про проведені реєстраційні дії та про фізичних осіб у зв'язку із здійсненням декларування та реєстрації місця їх проживання (перебування);

4) декларування місця проживання особи – повідомлення особою органу реєстрації адреси свого місця проживання шляхом надання декларації про місце проживання в електронній формі з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг з подальшим внесенням такої інформації до реєстру територіальної громади;

5) житло – житловий будинок, квартира, інше жиле приміщення, в якому особа постійно або тимчасово проживає;

6) міжвідомча електронна взаємодія – обмін інформацією, що здійснюється між реєстрами територіальних громад, відомчою інформаційною системою, Єдиним державним демографічним реєстром, Єдиною інформаційною системою Міністерства внутрішніх справ України та іншими інформаційно-комунікаційними системами;

7) орган реєстрації – виконавчий орган сільської, селищної або міської ради, який на території територіальної громади, на яку поширюються повноваження відповідної ради, забезпечує формування та ведення реєстру територіальної громади, облік задекларованого місця проживання/зміну місця проживання особи;

8) особа – фізична особа;

9) паспортний документ особи – паспорт громадянина України, тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця,

посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист;

10) реєстр територіальної громади – інформаційно-комунікаційна система, призначена для обробки визначеної цим Законом інформації, що створюється, ведеться та адмініструється органом реєстрації у порядку, визначеному цим Законом;

11) реєстраційна дія – внесення органом реєстрації до реєстру територіальної громади відомостей про зареєстроване місце проживання (перебування), зняте з реєстрації місце проживання, задеклароване місце проживання/виключення з реєстру територіальної громади інформації про задеклароване місце проживання, скасування реєстрації місця проживання/зняття з реєстрації місця проживання (перебування)/задекларованого місця проживання/зміненого місця проживання (перебування) з подальшою передачею таких відомостей до відомчої інформаційної системи. Реєстраційна дія є завершеною після отримання органом реєстрації підтвердження про внесення відповідної інформації до відомчої інформаційної системи;

12) реєстрація місця проживання (перебування) особи – внесення за заявою про реєстрацію місця проживання (перебування), поданою особою в паперовій формі, до реєстру територіальної громади інформації про місце проживання (перебування) особи.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у законах України "Про адміністративні послуги", "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус", "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах", "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні", "Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг" та інших законодавчих актах України.

Розділ II

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ДЕКЛАРУВАННЯ ТА РЕЄСТРАЦІЇ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ (ПЕРЕБУВАННЯ) ОСОБИ

Стаття 3. Мета декларування та реєстрації місця проживання (перебування) особи

1. Декларування та реєстрація місця проживання (перебування) особи здійснюється з метою:

1) створення умов для реалізації прав особи, зокрема виборчих прав, права на участь у місцевому самоврядуванні, на отримання соціальних, публічних послуг, у випадках, передбачених законом;

2) ведення офіційного листування та здійснення інших комунікацій з особою;

3) використання знеособлених даних реєстрів територіальних громад для обґрунтованого розроблення органами державної влади та органами місцевого самоврядування програм економічного і соціального розвитку адміністративно-територіальних одиниць, визначення правомочності зборів жителів територіальної громади, для статистичних, наукових та інших потреб у визначених законом та актами Кабінету Міністрів України випадках.

Стаття 4. Відносини у сфері декларування та реєстрації місця проживання (перебування) на території України

1. Особа одночасно може мати лише одне задеклароване або одне зареєстроване місце проживання (перебування).

2. Порядок декларування місця проживання, реєстрації місця проживання (перебування), зміни місця проживання, зняття з реєстрації місця проживання, скасування декларування місця проживання, реєстрації місця проживання (перебування), форми декларацій (заяв), що подаються для декларування місця проживання, реєстрації місця проживання (перебування), зміни місця проживання, зняття із задекларованого та зареєстрованого місця проживання (перебування), а також порядок ведення реєстру територіальної громади, надання та передачі інформації з та до такого реєстру визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Відносини у сфері надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування) осіб не поширюються на:

1) облік громадян України, які проживають за межами України, що ведеться закордонними дипломатичними установами України у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку;

2) реєстрацію іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України протягом дії візи або періоду, встановленого законом чи міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або якщо строк їх перебування на території України продовжено у встановленому законом порядку.

Стаття 5. Загальні вимоги до декларування та реєстрації місця проживання (перебування) особи

1. Громадянин України, який проживає на території України, а також іноземець чи особа без громадянства, який на законних підставах постійно або тимчасово проживає на території України, зобов'язані протягом 30 календарних днів після прибуття до нового місця проживання (перебування) задекларувати або зареєструвати його. Іноземець чи особа без громадянства, які отримали довідку про звернення за захистом в Україні, можуть зареєструвати місце свого перебування в Україні.

2. Батьки або інші законні представники зобов'язані задекларувати або зареєструвати місце проживання (перебування) новонародженої дитини протягом трьох місяців з дня державної реєстрації її народження.

3. Задекларованим або зареєстрованим місцем проживання (перебування) дитини віком до 10 років є задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) її батьків або інших законних представників чи одного з них, з яким проживає дитина, за згодою іншого з батьків або законних представників.

4. Задекларованим або зареєстрованим місцем проживання (перебування) дитини віком від 10 до 14 років є задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) її батьків або інших законних представників чи одного з них, з яким проживає дитина, за згодою іншого з батьків або законних представників, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує стосовно дитини функції опікуна.

5. Іноземець, особа без громадянства зобов'язані задекларувати або зареєструвати своє місце проживання та місце проживання дітей віком до 14 років (у тому числі новонароджених дітей), батьками або іншими законними представниками яких вони є, протягом 30 календарних днів з дня отримання посвідки на постійне проживання, посвідки на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, або після зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання.

6. Реєстрація місця проживання (перебування) особи здійснюється за заявою такої особи, поданою в паперовій формі до органу реєстрації або через центр надання адміністративних послуг, за адресою житла будь-якої форми власності.

7. Декларування місця проживання особи за декларацією про місце проживання, поданою такою особою в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг (далі – електронна форма) здійснюється виключно:

1) у житлі приватної форми власності, за умови внесення відомостей про це житло до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

2) у гуртожитку, що не належить особі на праві власності, спільної власності (спільної часткової або спільної сумісної власності), за умови надання згоди уповноваженої особи з управління (утримання) гуртожитку, що належить до сфери управління підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності (далі – уповноважена особа житла).

8. Декларування місця проживання особи за декларацією такої особи, поданою в електронній формі, може здійснюватися в автоматичному режимі.

9. У разі якщо особа, місце проживання (перебування) якої було задекларовано або зареєстровано, задекларувала або зареєструвала своє нове місце проживання (перебування), внесення змін до реєстру територіальної громади за попереднім місцем проживання (перебування) здійснюється без подання заяви такою особою на підставі повідомлення органу реєстрації, в якому особа задекларувала або зареєструвала своє нове місце проживання (перебування).

10. Декларування або реєстрація місця проживання (перебування) у дачному або садовому будинку здійснюється після переведення такого будинку у жилий будинок у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Адміністративний збір

1. За декларування місця проживання, реєстрацію місця проживання, зняття із задекларованого місця проживання, зареєстрованого місця проживання справляється адміністративний збір у розмірі:

1) 1,5 відсотка прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 1 січня календарного року, – за декларування/реєстрацію місця проживання у разі звернення особи протягом встановленого цим Законом строку;

2) 2,5 відсотка прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 1 січня календарного року, – за декларування місця проживання/реєстрацію місця проживання у разі звернення особи з порушенням встановленого цим Законом строку;

3) 1,5 відсотка прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 1 січня календарного року, – за зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання/зміну місця проживання.

2. За декларування місця проживання/реєстрацію місця проживання одночасно із зняттям з попереднього місця проживання адміністративний збір справляється лише за одну адміністративну послугу (декларування місця проживання / реєстрація місця проживання).

3. Адміністративний збір не справляється у разі зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання/зміни місця проживання:

1) за повідомленням територіального органу або підрозділу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб;

2) за повідомленням спеціалізованої соціальної установи, закладу для бездомних осіб, іншого надавача соціальних послуг з проживанням;

3) на підставі судового рішення, яке набрало законної сили, про позбавлення права власності на житло або права користування житлом, про виселення, про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою;

4) за повідомленням уповноваженої особи житла.

4. За реєстрацію місця проживання/зміну місця проживання дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, у закладі для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дитячому будинку сімейного типу, прийомній сім'ї адміністративний збір не справляється.

5. За реєстрацію місця перебування/зняття із зареєстрованого місця перебування адміністративний збір не справляється.

Розділ III

ДЕКЛАРУВАННЯ ТА РЕЄСТРАЦІЯ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ОСОБИ

Стаття 7. Декларування місця проживання особи

1. Повнолітня особа декларує місце свого проживання самостійно.

2. Дитина віком від 14 до 18 років самостійно декларує місце свого проживання за місцем проживання її батьків або інших законних представників чи одного з них без надання згоди такими особами.

3. Дитина віком від 14 до 18 років самостійно декларує місце свого проживання за адресою іншого житла, ніж зареєстроване або задеклароване місце проживання її батьків або інших законних представників, за згодою батьків або інших законних представників чи одного з них, крім випадку, встановленого статтею 15 цього Закону.

4. Декларування місця проживання дитини віком до 14 років здійснюється одним із її батьків або інших законних представників за згодою іншого з батьків або законних представників дитини.

5. Згода іншого з батьків або законних представників дитини підтверджується електронним підписом, що базується на кваліфікованому

сертифікаті електронного підпису відповідно до Закону України "Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг", або засвідчується електронним підписом, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису нотаріуса. У разі якщо місце проживання батьків або інших законних представників дитини зареєстровано/задекларовано за однією адресою, згода іншого з батьків або законних представників не надається.

6. За бажанням батьків чи одного з них відомості для декларування місця проживання новонародженої дитини можуть бути подані до органу державної реєстрації актів цивільного стану під час проведення державної реєстрації народження дитини. Органи державної реєстрації актів цивільного стану в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, направляють такі відомості до органів реєстрації для внесення інформації до реєстру територіальної громади.

Стаття 8. Порядок декларування місця проживання особи

1. Для декларування місця проживання особа подає в електронній формі:

1) декларацію про місце проживання (у довільній формі, придатній для сприйняття її змісту), в якій зазначаються такі відомості про особу:

а) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

б) стать;

в) дата та місце народження;

г) відомості про громадянство;

г) адреса житла, в якому декларується місце проживання;

д) попереднє місце проживання (перебування) із зазначенням адреси житла (якщо попереднє місце проживання (перебування) особи було зареєстровано або задекларовано);

е) контактні дані: номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності);

є) реквізити паспортного документа особи, а для дитини віком до 14 років, крім іноземців та осіб без громадянства, – реквізити свідоцтва про народження або документа про реєстрацію народження, виданого компетентним органом іноземної держави і легалізованого у встановленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

ж) реквізити паспортного документа іноземця або особи без громадянства – для осіб, які декларують місце свого проживання на підставі посвідки на постійне проживання або посвідки на тимчасове проживання;

з) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

и) реєстраційний номер облікової картки платників податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

і) окремий номер запису в Єдиному державному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів (за наявності) або відомості, зазначені у військово-обліковому документі відповідно до переліку, встановленого Кабінетом Міністрів України;

ї) прізвища, власні імена та по батькові (за наявності), контактні дані (номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності) батьків або інших законних представників чи одного з них, за адресою якого (яких) здійснюється декларування місця проживання дитини. Отримання та перевірка відповідних відомостей у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян забезпечується засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг;

й) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), контактні дані (номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності) та посада уповноваженої особи житла, яка надала згоду на декларування місця проживання особи у випадках, встановлених цим Законом;

к) дата декларування місця проживання;

2) відомості про сплату адміністративного збору.

2. У разі якщо особа не є власником (співвласником) житла, за адресою якого декларується місце її проживання та відомості про яке внесені до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, у декларації про місце проживання додатково до інформації, передбаченої частиною першою цієї статті, зазначаються відомості про власника (співвласників) житла окремо стосовно кожного власника (співвласника) житла, а саме:

1) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

2) дата народження;

3) реквізити паспортного документа особи та/або паспортного документа іноземця або особи без громадянства;

4) реєстраційний номер облікової картки платників податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки

платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

5) відомості про документи, що підтверджують право власності на об'єкт нерухомого майна;

6) контактні дані: номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності).

3. Відомості, передбачені пунктом 1 частини першої цієї статті, можуть бути отримані засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг з інформаційно-комунікаційних систем органів державної влади, органів місцевого самоврядування відповідно до законодавства України.

4. Отримання відомостей, що підтверджують право власності на об'єкт нерухомого майна та актуальну адресу житла станом на день подання запиту, обтяження речових прав на об'єкт нерухомого майна з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно забезпечується засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

5. У разі якщо особа не є власником (співвласником) житла, за адресою якого декларується місце її проживання, декларування місця проживання особи здійснюється за згодою власника (співвласників) житла, уповноваженої особи житла, яка надається в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг та зазначається в декларації про місце проживання під час її формування. Відомості, передбачені частиною другою цієї статті, згода власника (співвласників) житла не вимагаються у разі декларування місця проживання дітей за адресою задекларованого/зареєстрованого місця проживання їхніх батьків або інших законних представників чи одного з них.

6. Сплата адміністративного збору здійснюється за допомогою засобів Єдиного державного веб-порталу електронних послуг під час формування декларації про місце проживання перед її поданням. При цьому документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, до декларації не додається.

7. Декларування місця проживання в електронній формі здійснюється лише у житлі, відомості про яке внесені до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

8. Декларація про місце проживання в електронній формі може бути подана за ініціативою власника житла (уповноваженої особи житла), за умови надання в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг згоди особи, місце проживання якої декларується в цьому житлі.

9. Забороняється вимагати для декларування місця проживання подання особою відомостей та/або документів, не передбачених цим Законом.

Стаття 9. Порядок реєстрації місця проживання (перебування) особи

1. У разі реєстрації місця проживання (перебування) особи під час особистого відвідування органу реєстрації (у тому числі через центр надання адміністративних послуг) подається заява про реєстрацію місця проживання (перебування) за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Реєстрація місця проживання (перебування) особи, зміна її місця проживання (перебування) може бути здійснена за зверненням її законного представника або представника, що діє на підставі довіреності, посвідченої у встановленому законом порядку (далі – представник).

2. До заяви про реєстрацію місця проживання (перебування) особи додаються:

1) паспортний документ особи або довідка про звернення за захистом в Україні, або документ, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними;

2) свідоцтво про народження – для дітей віком до 14 років;

3) документи, що підтверджують право на проживання (перебування) в житлі, адреса якого реєструється для проживання (перебування) (відомості про житло (документи), що підтверджують право власності на житло, рішення суду, яке набрало законної сили, про надання особі права на вселення до житла, визнання за особою права користування житлом, жилим приміщенням, договір найму (піднайму, оренди) або інші документи, визначені Кабінетом Міністрів України);

4) документи, що посвідчують особу законного представника (представника);

5) документи, що підтверджують повноваження особи як законного представника (представника), крім випадків, якщо законними представниками дитини є її батьки чи один із батьків;

6) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору;

7) військово-обліковий документ (для громадян України, які підлягають взяттю на військовий облік або перебувають на військовому обліку).

3. У разі відсутності документів, передбачених пунктом 3 частини другої цієї статті, реєстрація місця проживання особи здійснюється за згодою власника (співвласників) житла, уповноваженої особи житла.

4. Під час особистого відвідування особою органу реєстрації заява про реєстрацію місця проживання (перебування) формується посадовою особою органу реєстрації з використанням відповідних програмно-технічних засобів та відтворюється у паперовій формі.

5. Військово-обліковий документ подається у випадках та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України.

6. Якщо у свідоцтві про народження дитини віком до 14 років зазначено, що батьки або один із батьків дитини є іноземцем чи особою без громадянства, для реєстрації місця проживання такої дитини вперше, крім документів, передбачених частиною другою цієї статті, додатково подається довідка про реєстрацію особи громадянином України. Іноземці, особи без громадянства, які для реєстрації місця проживання подали посвідку на постійне проживання або посвідку на тимчасове проживання, додатково подають паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, або рішення про визнання особою без громадянства, видане центральним органом виконавчої влади, що реалізує політику у сфері реєстрації фізичних осіб, та засвідчений у встановленому законодавством порядку переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними.

7. Забороняється вимагати для реєстрації місця проживання (перебування) подання особою відомостей та/або документів, не передбачених цим Законом.

Стаття 10. Внесення інформації про задеклароване (zareєстроване) місце проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади

1. Внесення інформації про задеклароване або zareєстроване місце проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади здійснюється в день подання особою відповідних документів (у тому числі в електронній формі), а в разі подання документів через центр надання адміністративних послуг або отримання органом реєстрації інформації в електронній формі у неробочий час – наступного робочого дня.

2. Про внесення інформації про задеклароване або zareєстроване місце проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади орган реєстрації у день внесення відповідної інформації повідомляє особу поштою, засобами телефонного або електронного зв'язку, у тому числі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

3. Внесення інформації про задеклароване або zareєстроване місце проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади здійснюється органом реєстрації з одночасним повідомленням органу реєстрації за попереднім місцем проживання (перебування) (за наявності) про зміну особою місця проживання (перебування).

4. Орган реєстрації в день отримання від іншого органу реєстрації, в якому особа декларує (реєструє) місце проживання (перебування),

повідомлення про зняття з задекларованого/zareєстрованого місця проживання (перебування) вносить відповідні зміни до реєстру територіальної громади.

**Стаття 11. Отримання згоди власника (співвласників) житла
на декларування або реєстрацію особою свого місця
проживання (перебування) за адресою цього житла**

1. Особа, яка декларує або реєструє своє місце проживання (перебування) у житлі, яке не є власністю (співвласністю) такої особи, та за відсутності документів, що підтверджують право на проживання в цьому житлі, під час подання заяви про реєстрацію місця проживання (перебування) або декларації про місце проживання надає згоду власника (співвласників) житла чи уповноваженої особи житла на декларування або реєстрацію особою свого місця проживання (перебування) за адресою цього житла у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. У разі декларування або реєстрації місця проживання особою, яка є власником (співвласником) цього житла, згода інших співвласників або інших осіб, місце проживання яких zareєстровано / задекларовано в цьому житлі, не вимагається.

2. У разі декларування місця проживання особи згода власника (співвласників) житла, уповноваженої особи житла надається в порядку, передбаченому частиною п'ятою статті 8 цього Закону.

**Стаття 12. Відмова у декларуванні або реєстрації місця проживання
(перебування) особи**

1. Орган реєстрації відмовляє у внесенні до реєстру територіальної громади інформації про задеклароване або zareєстроване місце проживання (перебування) особи у разі, якщо:

1) у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно містяться відомості про обтяження щодо житла, яке особа декларує або реєструє як місце проживання (перебування);

2) відомості Державного реєстру речових прав на нерухоме майно не відповідають відомостям у поданих особою документах або даних;

3) особа подала документи або відомості, передбачені цим Законом, не в повному обсязі;

4) у поданих особою документах або відомостях містяться недостовірні відомості або подані документи є недійсними, або строк дії паспортного документа іноземця чи особи без громадянства, які на законних підставах проживають на території України, закінчився;

5) за декларуванням або реєстрацією місця проживання (перебування) особи звернулася дитина віком до 14 років або особа, не уповноважена на подання документів;

6) житлу, в якому особа декларує або реєструє своє місце проживання (перебування), не присвоєна адреса у встановленому порядку;

7) за адресою житла, в якому особа декларує або реєструє своє місце проживання (перебування), наявний об'єкт нерухомого майна, який не належить до житла;

8) відомості реєстру територіальної громади щодо задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) батьків або інших законних представників дитини віком до 14 років не відповідають відомостям, наведеним у заяві (декларації), поданій стосовно цієї дитини;

9) дані реєстру територіальної громади щодо задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) батьків або інших законних представників дитини віком від 14 до 18 років не відповідають відомостям, наведеним у заяві (декларації), поданій цією дитиною.

Стаття 13. Особливості реєстрації місця проживання (перебування) бездомних та інших осіб, які не мають постійного місця проживання (перебування)

1. Бездомні та інші особи, які не мають постійного місця проживання (перебування), реєструють своє місце проживання (перебування) за адресою закладу для бездомних осіб, іншого надавача соціальних послуг з проживанням, створеного відповідно до Закону України "Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей".

2. Подання заяви про реєстрацію місця проживання (перебування), зняття із зареєстрованого місця проживання (перебування) таких осіб у порядку і строки, встановлені цим Законом, покладається на відповідну уповноважену особу спеціалізованої соціальної установи, закладу для бездомних осіб, іншого надавача соціальних послуг з проживанням, в яких зазначеним особам надаються соціальні послуги відповідно до Закону України "Про соціальні послуги".

3. Про внесення інформації про зареєстроване місце проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади за поданою заявою орган реєстрації у день внесення відповідної інформації повідомляє уповноважену особу, визначену частиною другою цієї статті, засобами телефонного, електронного зв'язку або поштою.

Стаття 14. Особливості реєстрації місця проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування

1. У разі влаштування дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, до закладу для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дитячого будинку сімейного типу, прийомної сім'ї місце проживання такої дитини реєструється за адресою такого закладу, дитячого будинку сімейного типу, житла проживання прийомної сім'ї.

2. Подання заяви про реєстрацію місця проживання/зміну місця проживання дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, у порядку і строки, встановлені цим Законом, покладається на органи опіки та піклування за місцем проживання такої дитини.

3. Про внесення до реєстру територіальної громади інформації про реєстрацію місця проживання дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування, за поданою заявою орган реєстрації у день внесення відповідної інформації повідомляє орган опіки та піклування засобами телефонного, електронного зв'язку або поштою.

Стаття 15. Особливості декларування та реєстрації місця проживання особи, яка є здобувачем освіти

1. Особа, яка є здобувачем освіти і проживає в гуртожитку, що належить до сфери управління закладу освіти, декларує своє місце проживання в такому гуртожитку у порядку, визначеному статтею 8 цього Закону.

2. Особа, яка є здобувачем освіти і проживає в гуртожитку, що належить до сфери управління закладу освіти, реєструє своє місце проживання в такому гуртожитку у порядку, визначеному статтею 9 цього Закону.

3. Під час подання декларації про місце проживання в гуртожитку закладу освіти згода уповноваженої особи житла засвідчується її електронним підписом, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису відповідно до Закону України "Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг".

4. Під час декларування або реєстрації особою, яка є здобувачем освіти, місця проживання в гуртожитку, що належить до сфери управління закладу освіти, згода батьків або інших законних представників дитини віком від 14 до 18 років не вимагається.

Стаття 16. Особливості внесення інформації про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) особи до реєстру територіальної громади

1. За заявою особи орган реєстрації вносить до реєстру територіальної громади інформацію про зняття такої особи із задекларованого/зареєстрованого місця проживання у зв'язку з виїздом на постійне місце проживання за кордон або залишенням на постійне місце проживання за кордоном у порядку, встановленому актами Кабінету Міністрів України.

2. За заявою іноземця, особи без громадянства орган реєстрації вносить до реєстру територіальної громади інформацію про зняття особи із зареєстрованого місця проживання (перебування) у зв'язку з припиненням підстав перебування на території України. До заяви додається паспортний документ особи або довідка про звернення за захистом в Україні, у тому числі строк дії яких закінчився.

Стаття 17. Скасування відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи

1. Відомості про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи скасовуються органом реєстрації у разі проведення реєстраційних дій з порушенням вимог, встановлених законом.

2. У разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, порушення органом реєстрації під час здійснення відповідної реєстраційної дії вимог закону до такого органу реєстрації надсилається повідомлення про необхідність проведення перевірки щодо здійснення такої реєстраційної дії. У разі підтвердження порушення відомості про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи скасовуються.

3. У разі визнання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, паспортного документа особи недійсним з підстав оформлення цього документа з порушенням вимог законодавства, анулювання актового запису цивільного стану центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, до органу реєстрації надсилається відповідне повідомлення про необхідність скасування відомостей про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи, якщо реєстрація або декларування були здійснені на підставі такого документа.

4. Одночасно із скасуванням відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) осіб, які на день декларування або реєстрації місця проживання (перебування) були батьками або іншими законними представниками дітей, також скасовуються відомості про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) таких дітей, у тому числі якщо на день скасування таких відомостей особа досягла

повноліття, якщо декларування або реєстрація були здійснені на підставі паспортного документа особи, зазначеного в частині третій цієї статті.

5. Орган реєстрації, який скасував відомості про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи, у день прийняття такого рішення повідомляє про це особу поштою, засобами телефонного або електронного зв'язку, у тому числі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

Стаття 18. Зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування)

1. Зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) у разі звернення до органу реєстрації або через центр надання адміністративних послуг за місцем задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється:

1) за заявою про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування), поданою у паперовій формі такою особою, її законним представником або представником;

2) за заявою власника житла приватної форми власності, поданої у паперовій формі, стосовно повнолітньої особи, місце проживання (перебування) якої зареєстровано або задекларовано в житлі, що належить власнику на підставі права власності. У разі подання власником житла заяви про зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) батьків або інших законних представників дитини чи одного з них така дитина підлягає зняттю із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) разом із її батьками або іншими законними представниками чи одним із них.

2. Зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) дитини не здійснюється за заявою власника житла, якщо власником такого житла є один із батьків або інших законних представників дитини.

3. Зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) особи за заявою співвласника житла в порядку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, здійснюється за згодою іншого співвласника житла, яка надається особисто або через представника.

4. Разом із заявою про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування), що подається у паперовій формі, така особа подає паспортний документ особи, а також у випадках та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України, – військово-обліковий документ (для громадян України, які підлягають взяттю на військовий облік

або перебувають на військовому обліку). Стосовно дитини віком до 14 років подається також свідоцтво про народження.

5. У разі подання заяви про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) у паперовій формі представником такої особи додатково подаються:

- 1) документ, що посвідчує особу представника;
- 2) документ, що підтверджує повноваження особи як представника (законного представника).

6. Подання заяви про зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) дитини віком до 14 років або особи, визнаної судом обмежено дієздатною або недієздатною, здійснюється одним із батьків або інших законних представників такої особи за згодою іншого з батьків чи законних представників.

7. Зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) дитини віком від 14 до 18 років здійснюється за згодою її батьків або інших законних представників чи одного з них, крім випадку, передбаченого статтею 15 цього Закону.

8. Заява, передбачена пунктом 1 частини першої цієї статті, може подаватися в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. До заяви, що подається в електронній формі, документи не додаються.

9. Іноземець, особа без громадянства подає до органу реєстрації заяву про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) у зв'язку з припиненням підстав перебування на території України. До заяви додається паспортний документ особи або довідка про звернення за захистом в Україні, у тому числі строк дії яких закінчився.

10. Зняття з реєстрації місця проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб, стосовно яких встановлено опіку та піклування, здійснюється за погодженням з органами опіки та піклування.

11. У разі усиновлення дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, якщо при цьому змінюється прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) дитини, зняття з реєстрації місця проживання таких дітей здійснюється за заявою органу опіки та піклування за попереднім прізвищем, власним ім'ям, по батькові (за наявності) дитини.

12. Зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) співвласника житла за заявою іншого співвласника цього житла не здійснюється.

13. Орган реєстрації приймає рішення про відмову у знятті із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) особи, якщо:

1) особа подала не в повному обсязі передбачені цим Законом документи (відомості) або документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, є недійсним;

2) відомості реєстру територіальної громади не відповідають відомостям у поданих особою документах або відомостях;

3) за зняттям із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) звернулася дитина віком до 14 років або особа, не уповноважена на подання документів.

Стаття 19. Скасування рішення про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування)

1. Скасування рішення про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється відповідно до вимог, встановлених для скасування відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи статтею 17 цього Закону та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV РЕЄСТР ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Стаття 20. Реєстр територіальної громади

1. Реєстр територіальної громади створюється та ведеться з метою:

1) обробки, використання визначеної цим Законом інформації для обліку осіб, які проживають на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

2) надання адміністративних послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування) осіб;

3) здійснення у порядку міжвідомчої електронної взаємодії внесення інформації про зареєстроване місце проживання (перебування) особи, а також обміну інформацією між реєстрами територіальних громад, Єдиним державним демографічним реєстром та іншими інформаційно-комунікаційними системами;

4) забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування знеособленою інформацією з реєстрів територіальних громад, пов'язаною з місцем проживання (перебування) особи, для здійснення ними своїх повноважень.

2. Реєстр територіальної громади ведеться органом реєстрації.

3. Реєстри територіальних громад, що створюються та ведуться засобами інформаційно-комунікаційних систем органів реєстрації, є власністю таких територіальних громад, що забезпечують їх ведення.

4. Реєстри територіальних громад, що створюються та ведуться з використанням програмних засобів відомчої інформаційної системи із забезпеченням доступу через офіційний веб-сайт центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, є власністю держави Україна.

5. Передача реєстру територіальної громади у приватну власність забороняється.

Стаття 21. Засади функціонування реєстрів територіальних громад

1. Функціонування реєстру територіальної громади забезпечується засобами інформаційно-комунікаційної системи органу реєстрації або програмними засобами відомчої інформаційної системи із забезпеченням доступу через офіційний веб-сайт центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб.

2. Результатом підтвердження відповідності інформаційно-комунікаційної системи органу реєстрації є отримання документа державного зразка, що підтверджує відповідність програмного забезпечення законодавству у сфері захисту інформації.

3. Інформаційно-комунікаційна система органу реєстрації створюється, ведеться та адмініструється з використанням технічних і програмних засобів, які придбаваються та розробляються спеціально для забезпечення функціонування реєстру територіальної громади.

4. Розпорядником інформаційно-комунікаційної системи органу реєстрації та реєстру територіальної громади є орган реєстрації, який забезпечує їх функціонування та призначає адміністратора.

5. Функціонування реєстру територіальної громади з використанням інформаційно-комунікаційної системи органу реєстрації здійснюється із встановленням міжвідомчої електронної взаємодії зазначеної системи з відомчою інформаційною системою, у тому числі засобами Єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України та іншими інформаційно-комунікаційними системами. Порядок електронної взаємодії між зазначеними інформаційно-комунікаційними системами затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Адміністратором відомчої інформаційної системи є адміністратор Єдиного державного демографічного реєстру.

7. Порядок створення, ведення та адміністрування реєстрів територіальних громад, що створюються та ведуться програмними засобами відомчої інформаційної системи, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

8. Органи реєстрації, які ведуть реєстри територіальних громад програмними засобами відомчої інформаційної системи, мають право безоплатного, безперервного та безперешкодного доступу до таких реєстрів.

9. Відомості реєстру територіальної громади є відомостями постійного зберігання і не підлягають знищенню у зв'язку із скасуванням зареєстрованого або задекларованого місця проживання (перебування) особи.

10. Обробка, використання і захист інформації у реєстрі територіальної громади здійснюються з дотриманням вимог Конституції України, законів України "Про захист персональних даних", "Про інформацію", "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах" та інших нормативно-правових актів у сфері захисту інформації.

Стаття 22. Вимоги до інформаційно-комунікаційної системи органу реєстрації

1. Інформаційно-комунікаційна система органу реєстрації повинна забезпечувати:

1) безперервне обслуговування автоматизованих сервісів територіальної громади в інтерактивному режимі реального часу;

2) розмежування прав доступу та надання контрольованого доступу користувачам системи;

3) уніфікацію форматів обробки даних та реалізацію принципу інтероперабельності інформаційних ресурсів;

4) захист інформації під час її приймання, передачі, обробки та зберігання, а також запобігання можливості блокування доступу до програмно-апаратних ресурсів системи;

5) міжвідомчу електронну взаємодію з Єдиною інформаційною системою Міністерства внутрішніх справ України, відомчою інформаційною системою, Єдиним державним демографічним реєстром та іншими інформаційно-комунікаційними системами органів державної влади та органів місцевого самоврядування для здійснення обміну інформацією;

6) взаємодію з національним електронним реєстром адрес, включаючи своєчасне оновлення відомостей про зміни у базі адрес житла відповідної територіальної громади;

7) резервне копіювання відомостей реєстру територіальної громади;

8) можливість сплати адміністративного збору за надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання через відповідну інформаційно-комунікаційну систему.

2. Обмін інформацією між реєстрами територіальних громад та іншими інформаційно-комунікаційними системами здійснюється шляхом електронної інформаційної взаємодії відповідно до порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Відомості реєстру територіальної громади

1. До реєстру територіальної громади вносяться такі відомості про особу, місце проживання (перебування) якої задекларовано/zareєстровано:

- 1) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);
- 2) дата та місце народження;
- 3) стать;
- 4) адреса задекларованого/zareєстрованого місця проживання (перебування);
- 5) контактні дані: номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності);
- 6) відомості про громадянство;
- 7) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

8) реєстраційний номер облікової картки платників податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

9) реквізити паспортного документа особи, довідки про звернення за захистом в Україні, а для дитини віком до 14 років – реквізити свідоцтва про народження або документа про реєстрацію народження, виданого компетентним органом іноземної держави і легалізованого у встановленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

10) реквізити паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, чи рішення про визнання особою без громадянства, видане центральним органом виконавчої влади, що реалізує

державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб (для осіб, які реєструють або декларують місце свого проживання на підставі посвідки на постійне проживання або посвідки на тимчасове проживання);

11) реквізити свідоцтва про смерть особи або документа про реєстрацію смерті, виданого компетентним органом іноземної держави і легалізованого у встановленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

12) дата декларування/реєстрації місця проживання (перебування) особи;

13) реквізити документа, на підставі якого здійснювалося декларування або реєстрація місця проживання (перебування) особи, зняття особи з реєстрації місця проживання (перебування), скасування реєстраційної дії. Зазначена інформація не вноситься у разі декларування або реєстрації місця проживання (перебування) особи на підставі заяви особи, яка є власником (співвласником) житла, або якщо декларування або реєстрація місця проживання (перебування) особи здійснюється за згодою власника (співвласників) житла чи уповноваженої особи житла;

14) попереднє місце проживання із зазначенням адреси житла (якщо попереднє місце проживання (перебування) особи було зареєстровано або задекларовано);

15) дата зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування);

16) дата зміни задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) особи;

17) дата скасування відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи;

18) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) законного представника (представників), представника особи та відомості про документи, що підтверджують повноваження особи як законного представника (представника), крім випадків, якщо законними представниками дитини є її батьки чи один із батьків;

19) контактні дані законного представника (законних представників), представника: номер телефону, адреса електронної пошти, інші засоби зв'язку (за наявності);

20) інформація про уповноважену особу житла (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) та посада), яка надала згоду на декларування або реєстрацію місця проживання (перебування) особи у випадках, встановлених цим Законом;

21) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) та посада особи органу реєстрації, яка надала публічну (електронну публічну) послугу щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування);

22) відомості про військовий облік (окремий номер запису в Єдиному державному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів (за наявності) або відомості, зазначені у військово-обліковому документі відповідно до переліку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Особливості зміни інформації, внесеної до реєстру територіальної громади

1. Орган реєстрації вносить зміни до реєстру територіальної громади на підставі:

1) повідомлення територіального органу або підрозділу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, про смерть особи із зазначенням відповідних реквізитів паспортного документа померлої особи, що надійшов з органу державної реєстрації актів цивільного стану, або документа про смерть, виданого компетентним органом іноземної держави, легалізованого у встановленому порядку;

2) заяви власника (співвласників) житла, інших осіб про смерть особи;

3) припинення особою громадянства України або скасування рішення про набуття громадянства України;

4) припинення підстав для перебування на території України іноземців та осіб без громадянства;

5) повідомлення відповідного закладу для бездомних осіб, іншого надавача соціальних послуг з проживанням про втрату підстав для отримання особою соціальних послуг, що надаються відповідно до Закону України "Про соціальні послуги";

6) судового рішення, яке набрало законної сили, про позбавлення права власності на житло або права користування житлом, про виселення, визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою;

7) припинення підстав на право користування житлом (закінчення строку дії договору оренди, найму, піднайму житла, закінчення/припинення навчання в закладі освіти), відчуження житла та інших визначених законодавством документів;

8) заяви власника (співвласників) житла, уповноваженої особи житла, у разі якщо місце проживання (перебування) особи було задекларовано або зареєстровано, крім випадків реєстрації місця проживання у житлі, що підлягає приватизації;

9) повідомлення уповноваженої особи житла закладу освіти про втрату підстав для проживання особи в гуртожитку, що належить до сфери управління цього закладу освіти;

10) відомостей про державну реєстрацію смерті з Державного реєстру актів цивільного стану громадян.

2. У разі якщо місце проживання (перебування) особи було задекларовано або зареєстровано на підставі договору оренди, виключення з реєстру територіальної громади інформації про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) особи за заявою власника (співвласників) житла, уповноваженої особи житла здійснюється лише після закінчення строку дії договору оренди або його дострокового розірвання чи визнання його нікчемним.

3. Положення пункту 8 частини першої цієї статті не поширюється на виключення з реєстру територіальної громади інформації про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) дітей, місце проживання (перебування) яких задекларовано або зареєстровано за адресою місця проживання (перебування) батьків або інших законних представників чи одного з них, крім декларування або реєстрації місця проживання (перебування) на підставі договору оренди, а також інформації про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування) співвласника (співвласників) житла.

4. У разі виявлення особою помилкових даних у відомостях щодо місця її проживання (перебування), внесених стосовно неї до реєстру територіальної громади з подальшим внесенням відповідної інформації до Єдиного державного демографічного реєстру, така особа звертається до органу реєстрації, який зобов'язаний на підставі поданих особою або її представником достовірних відомостей у день звернення особи внести відповідні зміни до реєстру територіальної громади у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

5. Про факт внесення відповідної інформації до реєстру територіальної громади про місце проживання (перебування) особи за заявою (декларацією) орган реєстрації у день внесення інформації повідомляє заявника поштою, засобами телефонного, електронного зв'язку, у тому числі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

6. У разі прийняття рішення про зміну нумерації будинків, перейменування географічних об'єктів, населених пунктів, адміністративно-територіальних одиниць, зміни в адміністративно-територіальному устрої у порядку, встановленому законом, вносяться зміни до реєстру територіальної громади із збереженням попередніх даних про дату реєстрації або декларування місця проживання (перебування) з подальшим внесенням такої інформації до відомчої інформаційної системи та з подальшим внесенням до

Єдиного державного демографічного реєстру. Порядок внесення такої інформації до Єдиного державного демографічного реєстру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Доступ до реєстру територіальної громади, інформації про місце проживання (перебування) особи та передача інформації з реєстру територіальної громади

1. Доступ до інформації, що міститься в реєстрі територіальної громади, здійснюється з дотриманням вимог Конституції України, цього Закону, законів України "Про інформацію" та "Про захист персональних даних".

2. Службовим та посадовим особам розпорядника реєстру територіальної громади, інших органів місцевого самоврядування та органів державної влади, що обробляють персональні дані, внесені до реєстру територіальної громади, забороняється розголошувати персональні дані, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

3. Кожна особа має право на доступ до своїх персональних даних, внесених до реєстру територіальної громади, а також інші права щодо своїх персональних даних, передбачені Законом України "Про захист персональних даних".

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб забезпечує можливість здійснення перевірки органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності відомостей щодо адреси місця проживання (перебування) особи за їхнім запитом та за бажанням особи, адреса місця проживання (перебування) якої перевіряється, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. Власник (співвласники) житла має право безоплатно отримувати від органу реєстрації інформацію про:

1) осіб, які задекларували або зареєстрували своє місце проживання (перебування) в належному йому (їм) житлі;

2) виправлення, зміну або скасування помилкових даних стосовно особи, внесених до реєстру територіальної громади.

6. Доступ до інформації про виправлення, зміну чи скасування помилкових даних у відомостях, внесених стосовно особи до реєстру територіальної громади, забезпечується такій особі безоплатно.

Стаття 26. Витяг із реєстру територіальної громади

1. За заявою особи, яка декларує або реєструє місце проживання (перебування), власника (співвласника) житла, представників, законних представників особи або власника (співвласника) житла, уповноваженої особи житла, іпотекодержателя або довірчого власника (далі – суб'єкт звернення) орган реєстрації видає витяг із реєстру територіальної громади, що підтверджує зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи, виключення інформації з реєстру територіальної громади про місце проживання (перебування) особи.

2. Заява подається суб'єктом звернення в один із таких способів:

1) в електронній формі – засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг;

2) у паперовій формі – під час особистого відвідування органу реєстрації.

3. Витяг із реєстру територіальної громади – це документ у паперовій або електронній формі, що підтверджує відомості про місце проживання (перебування) особи або інформацію про відсутність таких відомостей на дату та час формування витягу. Порядок формування витягу з реєстру територіальної громади встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Для посвідчення особи суб'єкта звернення під час особистого відвідування органу реєстрації пред'являється паспортний документ особи або довідка про звернення за захистом в Україні. У разі подання заяви законним представником (представником) додатково подається документ, що підтверджує його повноваження.

5. У разі особистого відвідування органу реєстрації заява формується посадовою особою органу реєстрації з використанням відповідних програмно-технічних засобів та відтворюється у паперовій формі.

6. За заявою суб'єкта звернення витяг із реєстру територіальної громади також може містити інформацію про попередні періоди задекларованого місця проживання, зареєстрованого місця проживання (перебування) особи в адміністративно-територіальній одиниці за місцем звернення особи.

7. Особа має право на отримання інформації про суб'єктів, які отримали або запитували відомості про неї. Порядок надання такої інформації встановлюється Кабінетом Міністрів України.

8. Обробка інформації про особу (у тому числі персональних даних), що міститься в реєстрі територіальної громади, та обмін інформацією (даними) між органами реєстрації та органами державної влади, органами місцевого самоврядування здійснюються з повідомленням особи про склад такої інформації (даних) та мету обробки відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

9. Витяги з реєстру територіальної громади, отримані в електронній або паперовій формі, мають однакову юридичну силу.

Стаття 27. Інформування заінтересованих органів про декларування або реєстрацію місця проживання (перебування) особи, про скасування реєстраційних дій

1. Орган реєстрації повідомляє органи опіки та піклування у день вчинення відповідної реєстраційної дії про зняття дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування, особи, стосовно якої встановлено опіку чи піклування, із зареєстрованого місця проживання.

2. Інформація про здійснення реєстраційної дії передається органом реєстрації до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, у день її здійснення. Така інформація передається в порядку електронної інформаційної взаємодії, у тому числі засобами Єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України.

3. Об'єднанню співвласників багатоквартирного будинку, житлово-будівельному кооперативу, управителю багатоквартирного будинку, органу самоорганізації населення в межах території його діяльності надаються знеособлені дані про кількість осіб, місце проживання (перебування) яких задекларовано або зареєстровано у відповідному житлі.

4. Дані реєстрів територіальних громад можуть використовуватися із статистичною метою, за умови їх знеособлення.

5. Дані реєстру територіальної громади про громадян України чоловічої статі віком від 17 до 59 років, а також інших призовників, військовозобов'язаних та резервістів, місце проживання яких задекларовано або зареєстровано у відповідній територіальній громаді, передаються відповідним територіальним центрам комплектування та соціальної підтримки в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Дані реєстру територіальної громади передаються до органів ведення Державного реєстру виборців щомісяця, до 5 числа, в обсязі, визначеному Законом України "Про Державний реєстр виборців" у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. Інформація, передбачена частинами четвертою – шостою цієї статті, передається виключно у порядку міжвідомчої електронної взаємодії.

Розділ V
ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ РЕЄСТРАЦІЇ,
ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
У СФЕРІ РЕЄСТРАЦІЇ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Стаття 28. Повноваження органів реєстрації та органів державної влади
у сфері реєстрації фізичних осіб

1. Орган реєстрації здійснює:

- 1) формування та ведення реєстру територіальної громади;
- 2) реєстраційні дії та внесення інформації за результатами їх вчинення до відповідного реєстру територіальної громади;
- 3) передачу інформації про реєстраційну дію до відомчої інформаційної системи з подальшим внесенням інформації до Єдиного державного демографічного реєстру.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб, здійснює:

- 1) узагальнення практики застосування нормативно-правових актів у сфері реєстрації фізичних осіб, виявлення проблемних питань та розроблення шляхів їх вирішення;
- 2) розроблення проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері реєстрації фізичних осіб, нормативне регулювання у сфері реєстрації місця проживання у межах компетенції;
- 3) встановлення вимог до програмного забезпечення реєстрів територіальних громад та стандартів обміну даними між такими реєстрами.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб:

- 1) контролює дотримання органами реєстрації законодавства у сфері реєстрації місця проживання;
- 2) надає методологічну та технічну допомогу у забезпеченні взаємодії між реєстрами територіальних громад;
- 3) вносить пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб та бере участь у розробленні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері реєстрації фізичних осіб.

Стаття 29. Оскарження рішень з питань декларування та реєстрації
місця проживання (перебування) особи

1. Рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб щодо внесення інформації до реєстру територіальної громади про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи, зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування), скасування рішень органів реєстрації, зміну інформації в реєстрі територіальної громади можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку.

Стаття 30. Контроль за здійсненням органом реєстрації
реєстраційних дій

1. Контроль за діяльністю органів реєстрації здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, шляхом:

1) розгляду звернень, поданих відповідно до законів України "Про звернення громадян", "Про статус народного депутата України", "Про адвокатуру та адвокатську діяльність";

2) розгляду звернень органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

3) моніторингу здійснення органами реєстрації в реєстрах територіальних громад реєстраційних дій, надання ними публічних послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування), ведення реєстрів територіальних громад;

4) прийняття обов'язкових до виконання рішень, передбачених цією статтею.

2. У разі виявлення за результатами моніторингу та розгляду звернень порушень порядку здійснення реєстраційних дій центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, проводить відповідну перевірку.

3. Якщо за результатами проведеної перевірки виявлено факти прийняття рішень посадовими особами органів реєстрації з порушенням законодавства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, направляє відповідному органу реєстрації припис про вжиття необхідних заходів та усунення виявлених порушень, який є обов'язковим до виконання.

Стаття 31. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ VI ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 грудня 2021 року, крім частини четвертої статті 25 та частини сьомої статті 27 цього Закону, які набирають чинності з 1 березня 2022 року, та частини сьомої статті 26 цього Закону, яка набирає чинності з 1 червня 2022 року.

2. Місце проживання (перебування) особи, зареєстроване до набрання чинності цим Законом, не підлягає повторній реєстрації (декларуванню). Для підтвердження інформації про місце проживання (перебування), зареєстроване до набрання чинності цим Законом, особа може подавати відомості про місце проживання, що були внесені до:

- 1) паспорта громадянина України, виготовленого у формі книжечки;
- 2) паспорта громадянина України або паспорта громадянина України для виїзду за кордон у формі е-паспорта або е-паспорта для виїзду за кордон;
- 3) витягу з реєстру територіальної громади.

3. З дня запровадження доступу до відомчої інформаційної системи, але не пізніше 1 березня 2022 року, інформація про місце проживання (перебування) особи підтверджується також із зазначеної відомчої інформаційної системи.

У разі необхідності підтвердження відомостей про зареєстроване місце проживання органи державної влади, органи місцевого самоврядування з дня запровадження доступу до відомчої інформаційної системи зобов'язані здійснювати перевірку таких відомостей, що внесені до паспорта громадянина України, виготовленого у формі книжечки.

4. Місце проживання (перебування) особи, зареєстроване до дня набрання чинності цим Законом, обліковується в реєстрі територіальної громади, знімається з реєстрації/скасовується у порядку, встановленому для зняття/скасування зняття з реєстрації місця проживання, визначеного цим Законом.

5. Реєстрація місця проживання особи у житлі, що підлягає приватизації, а також у службовому житлі підтверджує право на проживання особи в цьому житлі.

6. Для створення реєстрів територіальних громад за запитом органу реєстрації органи ведення Державного реєстру виборців одноразово передають на електронному носії протягом 10 днів з дня надходження такого запиту відомості Державного реєстру виборців про громадян України – жителів відповідних сіл, селищ, міст, виборчі адреси яких включають зареєстроване місце проживання, та відомості, зазначені у пунктах 1–9, 11 частини восьмої статті 8 Закону України "Про Державний реєстр виборців". Зазначені відомості також передаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, за його запитом.

7. У разі прийняття рішення про добровільне об'єднання територіальних громад або добровільне приєднання до територіальної громади картотеки з питань реєстрації місця проживання осіб, що ведуться відповідними органами реєстрації, протягом одного місяця з дня набрання чинності таким рішенням передаються новоутвореному органу реєстрації відповідно до Закону України "Про захист персональних даних". Відповідальність за збереження інформації несуть посадові особи, на яких покладено обов'язок з обробки, передачі та зберігання персональних даних.

8. Після запровадження ведення органом реєстрації реєстру територіальної громади в електронній формі картотеки з питань реєстрації осіб, що були отримані відповідним органом реєстрації від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, житлово-експлуатаційних організацій та інших підприємств, установ та організацій, що забезпечували ведення картотек з питань реєстрації фізичних осіб, а також картки реєстрації особи та адресні картки, ведення яких забезпечується органами реєстрації з 4 квітня 2016 року, зберігаються органом реєстрації у формі картотеки протягом строку, встановленого законодавством.

9. У разі відсутності у громадян, які підлягають взяттю на військовий облік або перебувають на військовому обліку, окремого номера запису в Єдиному державному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів відомості з військово-облікового документа передаються шляхом міжвідомчої електронної взаємодії до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів для його формування. Порядок формування та передачі окремого номера запису визначається Кабінетом Міністрів України.

10. На період тимчасової окупації територій у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та міста Севастополя положення частини першої статті 4 цього Закону не поширюється на осіб, місце проживання яких зареєстроване у житлі, що знаходиться на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. Така особа може задекларувати або зареєструвати місце свого проживання без зняття з реєстрації місця свого попереднього проживання.

До реєстру територіальної громади вносяться відомості про зареєстроване місце проживання внутрішньо переміщеної особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі.

11. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21–22, ст. 135):

в абзаці другому частини другої статті 177 слова "в тому числі договори щодо поділу або обміну житлового будинку, квартири" замінити словами "щодо майна, власником (співвласником) та/або користувачем якого є дитина";

у статті 246:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 246. Контроль органу опіки та піклування за дотриманням прав дитини, над якою встановлено опіку або піклування, дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах";

доповнити частинами другою – п'ятою такого змісту:

"2. У разі встановлення опіки чи піклування над дитиною, влаштування дитини до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, закладів інституційного догляду та виховання або прийняття рішення про визнання дитини такою, що перебуває у складних життєвих обставинах, орган опіки та піклування надсилає до органу, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, за місцезнаходженням такого майна повідомлення про нерухоме майно, право власності або право користування яким відповідно до закону чи договору має така дитина.

3. Законні представники дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, не можуть без дозволу органу опіки та піклування вчиняти правочини щодо нерухомого майна, право власності на яке або право користування яким відповідно до закону чи договору має така дитина.

4. Дозвіл органу опіки та піклування, передбачений частиною третьою цієї статті, надається за результатами перевірки, що проводиться протягом одного місяця з дня звернення за отриманням дозволу.

5. Орган опіки та піклування відмовляє у наданні дозволу на вчинення правочину щодо нерухомого майна, право власності на яке або право користування яким відповідно до закону чи договору має дитина, над якою встановлено опіку чи піклування, у випадках, визначених частиною п'ятою статті 177 цього Кодексу";

2) частину першу статті 35² та частину першу статті 35³ Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2012 р., № 14, ст. 86; 2021 р., № 8, ст. 59) після

слів "медична допомога, що надається" доповнити словами "незалежно від задекларованого/зареєстрованого місця проживання особи";

3) частину першу статті 7 Закону України "Про державну статистику" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст. 362; 2009 р., № 30, ст. 416) доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"знеособлені дані реєстрів територіальних громад та інших інформаційних систем, що містять інформацію щодо населення України та його демографічних характеристик";

4) у статті 8 Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами):

у частині третій слова "і місце проживання" та "документи про місце проживання батьків, усиновителів, опікуна або піклувальника, який подав заяву" виключити;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"Інформація про місце проживання особи з інвалідністю з дитинства, дитини з інвалідністю, а також батьків, усиновителів, опікуна чи піклувальника, які подали заяву про призначення державної соціальної допомоги, отримується посадовими особами органів праці та соціального захисту населення безоплатно з реєстру територіальної громади відповідно до Закону України "Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні".

У зв'язку з цим частини четверту – дев'яту вважати відповідно частинами п'ятою – десятою;

5) статтю 11 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102 із наступними змінами) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"Допомога батькам при народженні дитини призначається без подання документів, передбачених частинами першою та другою цієї статті, якщо відомості, необхідні для її призначення, надійшли у порядку міжвідомчої електронної взаємодії з Державного реєстру актів цивільного стану громадян під час державної реєстрації народження дитини".

У зв'язку з цим частини п'яту – дев'яту вважати відповідно частинами шостою – десятою;

6) частину третю статті 17 Закону України "Про охорону дитинства" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142; 2011 р., № 42, ст. 433) викласти в такій редакції:

"Батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органу опіки та піклування вчиняти правочини щодо нерухомого майна, право власності на яке належить дитині, а у випадках, визначених законом, – також

щодо нерухомого майна, право користування яким належить дитині, відмовлятися від належних дитині майнових прав, зобов'язуватися від імені дитини порукою чи видавати письмові зобов'язання";

7) у Законі України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376 із наступними змінами):

абзац одинадцятий пункту 1 частини третьої статті 21 виключити;

абзац перший частини першої статті 47 після слів "в межах України" доповнити словами "незалежно від задекларованого або зареєстрованого місця проживання пенсіонера";

8) у Законі України "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232 із наступними змінами):

у статті 2:

у частині першій слово "законом" замінити словами "цим Законом";

частину другу виключити;

у статті 3:

абзаци четвертий і п'ятий викласти в такій редакції:

"місце перебування – житло або спеціалізована соціальна установа для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, у якому особа, яка отримала довідку про звернення за захистом в Україні, проживає строком менше шести місяців на рік або отримує соціальні послуги;

місце проживання – житло з присвоєною у встановленому законом порядку адресою, в якому особа проживає, а також заклад для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, стаціонарна соціально-медична установа та інші заклади соціальної підтримки (догляду), у яких особа отримує соціальні послуги";

абзаци сьомий – тринадцятий виключити;

статтю 5 викласти в такій редакції:

"Стаття 5. Законні підстави перебування на території України іноземців та осіб без громадянства

Законними підставами перебування на території України іноземців та осіб без громадянства для реалізації своїх прав на свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні є підстави, встановлені Законом України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" або Законом України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту".

Іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, мають право вільно та безперешкодно за своїм бажанням пересуватися територією України у будь-якому напрямку, у будь-який спосіб, у будь-який час, крім обмежень, встановлених статтею 12 цього Закону.

Іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, мають право на вибір житла, в якому вони бажають проживати, крім обмежень, встановлених статтею 13 цього Закону";

статті 6–7 та 9¹–11³ виключити;

у статті 14 слова "реєстрації місця проживання чи місця перебування особи" виключити;

9) у Законі України "Про військовий обов'язок і військову службу" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2021 р., № 29, ст. 234):

частину третю статті 37 доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі декларування місця проживання особи за декларацією про місце проживання, поданою в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг, взяття на військовий облік, зняття з військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів здійснюється відповідними районними (міськими) територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки на підставі відомостей про призовників, військовозобов'язаних та резервістів в електронній формі, надісланих органами реєстрації через Єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ України до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів";

частину другу статті 38 доповнити словами "а у разі декларування місця проживання призовників, військовозобов'язаних та резервістів за декларацією про місце проживання, поданою в електронній формі засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг, органи реєстрації місця проживання чи перебування осіб здійснюють декларування місця проживання зазначених осіб відповідно до Закону України "Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні";

10) у Законі України "Про державну реєстрацію актів цивільного стану" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 38, ст. 509 із наступними змінами):

статтю 11 після частини четвертої доповнити двома новими частинами такого змісту:

"5. Державний реєстр актів цивільного стану громадян у випадках, визначених цим Законом, здійснює міжвідомчу електронну взаємодію з інформаційно-комунікаційними системами державних органів, а для цілей

декларування / реєстрації місця проживання новонародженої дитини під час державної реєстрації її народження – також з інформаційно-комунікаційними системами органів місцевого самоврядування.

6. Міжвідомча електронна взаємодія здійснюється інформаційно-комунікаційними засобами відповідно до Закону України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах".

У зв'язку з цим частини п'яту – восьму вважати відповідно частинами сьомою – десятою;

абзац перший частини другої статті 13 доповнити словами "або за заявою, поданою в електронній формі";

11) у статті 8 Закону України "Про Державний реєстр виборців" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 5, ст. 34 із наступними змінами):

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Виборчою адресою виборця є адреса, за якою задекларовано або зареєстровано його місце проживання відповідно до Закону України "Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні", якщо інше не передбачене цією статтею";

частину четверту після слова "зареєстрованого" доповнити словами "або задекларованого";

12) частину четверту статті 12 Закону України "Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 27, ст. 226, № 42, ст. 433) викласти в такій редакції:

"4. Для вчинення будь-яких правочинів щодо нерухомого майна, право власності на яке належить дитині, а у випадках, визначених законом, – також щодо нерухомого майна, право користування яким належить дитині, необхідний попередній дозвіл органів опіки та піклування, що надається відповідно до закону. Посадові особи органів опіки та піклування несуть персональну відповідальність за захист прав та інтересів дітей при наданні дозволу на вчинення правочинів щодо нерухомого майна, яке належить дітям";

13) у Законі України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716 із наступними змінами):

в абзаці третьому частини першої статті 4 слова "реєстрацію місця проживання чи місця перебування" замінити словами "зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи";

у частині першій статті 7:

доповнити пунктами 5¹ і 5² такого змісту:

"5¹) відомості про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи, зняття особи з реєстрації місця проживання або про зміну місця проживання (перебування) особи;

5²) відомості про оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання або залишення на постійне проживання за кордоном чи повернення на проживання в Україну";

у пункті 14 слова "про місце проживання" виключити;

у статті 10:

перше речення абзацу шостого частини першої викласти в такій редакції:

"Внесення до Реєстру імені особи, місця народження, проживання чи місця перебування особи та внесення до документів імені особи та місця народження здійснюється безоплатно українською мовою та латинськими літерами відповідно до правил транслітерації";

у частині другій:

у пункті 2 слово "реєстрації" замінити словами "реєстрації/декларування";

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

"3¹) оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання або залишення на постійне проживання за кордоном чи повернення на проживання в Україну";

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

"Внесення до Реєстру інформації про зареєстроване або задеклароване місце проживання або перебування особи, інформація про яку внесена до Реєстру, здійснюється шляхом інформаційної взаємодії відомчої інформаційної системи розпорядника Реєстру та реєстрів територіальних громад у встановленому законодавством порядку";

статтю 11 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"5. Відомості про унікальний номер запису, що містяться в Реєстрі, передаються до інформаційно-комунікаційних систем центральних органів виконавчої влади з метою верифікації відомостей (даних) про особу та ідентифікації особи у таких інформаційно-комунікаційних системах. До інформаційно-комунікаційних систем центральних органів виконавчої влади, які використовують інформацію про зареєстроване або задеклароване місце проживання, включаються відомості про унікальний номер запису в Реєстрі на

підставі даних розпорядника Реєстру, наданих у порядку електронної інформаційної взаємодії відповідно до законодавства України.

Порядок передачі відомостей про унікальний номер запису в Реєстрі, реквізити документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України чи її спеціальний статус, до реєстру територіальної громади для верифікації відомостей (даних), отриманих відповідним органом реєстрації з Державного реєстру виборців або картотек з питань реєстрації фізичних осіб, встановлюється Кабінетом Міністрів України".

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою;

частину сьому статті 22 доповнити пунктом 18 такого змісту:

"18) дані про оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання або залишення на постійне проживання за кордоном чи повернення на проживання в Україну";

14) у частині другій статті 43 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75):

пункт 2 викласти в такій редакції:

"2) витягу з реєстру територіальної громади або відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебування)";

пункт 3 виключити;

15) статтю 7 Закону України "Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 18, ст. 217; 2021 р., № 29, ст. 234) доповнити пунктами 21 і 22 такого змісту:

"21) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

22) відцифрований образ обличчя особи (за наявності)";

16) статтю 5 Закону України "Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг" від 15 липня 2021 року № 1689–ІХ після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"5. Обробка інформації та персональних даних суб'єктів звернення, необхідних для отримання електронної публічної послуги та/або електронного відображення інформації, що міститься у документах, здійснюється володільцем та держателем Єдиного державного веб-порталу електронних послуг у порядку, встановленому Законом України "Про захист персональних даних".

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою.

12. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня опублікування цього Закону:

- 1) забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;
- 2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- 3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

13. Кабінету Міністрів України у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

14. Органам місцевого самоврядування забезпечити на постійній основі:

- 1) ведення реєстру територіальної громади в електронній формі, внесення до нього відомостей про зареєстроване місце проживання (перебування) осіб, перенесення до нього записів про зареєстроване місце проживання (перебування) осіб, що містяться у реєстрі територіальної громади, який ведеться у формі картотеки;
- 2) передачу інформації про декларування та реєстрацію/зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) фізичних осіб до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб.

Голова Верховної Ради
України

Р. СТЕФАНЧУК

м. К и ї в
5 листопада 2021 року
№ 1871–IX

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Апарат Верховної Ради України, 1 прим.
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000087172D00E1A89A00
Дійсний до: 25.10.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 12/1-2021/348997 від 11.11.2021

706673